

OPENDEURDAG NIRAS

Kom langs op de oppervlaktebergingsite in Dessel!

NIRAS, STORA en MONA nodigen u op zondag 29 september uit in Dessel voor een bezoek aan de werven op de toekomstige oppervlaktebergingsite voor radioactief afval. Op het programma: een wandeling langs de installaties in aanbouw, een kunsttentoonstelling op een unieke locatie en randanimatie voor jong en oud.

NIRAS bereidt in Dessel de bouw voor van een oppervlaktebergingsinstallatie waarin over enkele jaren al het laag- en middelradioactieve kortlevende afval in België geborgen zal worden. De eerste onderdelen van het project staan vandaag al in de steigers. Een geschikt moment voor NIRAS en de partnerschappen STORA en MONA om streekgenoten en andere geïnteresseerden uit te nodigen voor een bezoek aan de bergingsite.

Wandel langs de werven

“De opendeurdag biedt jong en oud een unieke blik achter de schermen”, zegt Geert Sannen van

NIRAS. “Zo krijgen bezoekers de kans om een kijkje te nemen bij vier bouwerven: het toegangsgebouw tot de site, de installatie waar het radioactieve afval verpakt zal worden in betonnen kisten, de fabriek die de betonnen kisten zal produceren en het bezoekerscentrum Tablo. Ook het terrein waar op termijn de bergingsmodules zullen komen – het hart van de oppervlaktebergingsite – zal te zien zijn.”

U ontdekt de werven via een wandeling van zo'n 5 kilometer lang die vertrekt en eindigt aan de Kastelsedijk in Dessel, op het terrein van Tablo.

“De opendeurdag biedt jong en oud een unieke blik achter de schermen.”

GEERT SANNEN,
NIRAS

WIST JE DAT ...

het Desselse partnerschap STORA dit jaar twintig kaarsjes uitblaast?

“Wie de wandeling graag inkort, kan een deel van het traject afleggen met een treintje. Straatartiesten, lokale verenigingen en een herder met zijn kudde schapen maken er een geanimeerde tocht van. Voor de jongsten onder ons organiseren we een uitdagende zoektocht. Cultuurliefhebbers kunnen onderweg dan weer terecht in de Installatie voor de productie van monolieten, de IPM: enkele kunstenaars stellen er werk tentoon rond het thema ‘tijd’ (zie hieronder).”

Randanimatie

De opendeurdag afsluiten kan met een bezoek aan een van de infostands. Maak er kennis met de 3xG-gezondheidsstudie en met het Lokaal Fonds, twee maatschappelijke meerwaardeprojecten die gekoppeld werden aan de bergingsinstallatie. Of ga langs bij STORA en MONA: de partnerschappen die al van bij het begin een stem geven aan de lokale gemeenschappen in het oppervlaktebergingsproject.

PRAKTISCH

Waar?

De opendeurdag vindt plaats aan de Kastelsedijk in Dessel, parkeren kan op het terrein bij Tabloo. Stevig schoeisel is aangeraden, zowel voor de wandeling als voor het bezoek aan de werven.

Huisdieren zijn niet toegelaten op de werven.

Wanneer?

Zondag 29 september, van 10 tot 17 uur. Opgelet: de werven sluiten hun deuren om 17 uur. De laatste wandelaars vertrekken daarom best voor 15.30 uur.

Eten en drinken?

Op het terrein zijn foodtrucks en drankstandjes aanwezig.

Inschrijven?

Op voorhand inschrijven is verplicht en kan via www.niras.be/opendeurdag2019. Het bezoek is volledig gratis.

Kunsttentoonstelling op unieke locatie

Hoe kunnen we ons de lange levensduur van radioactief afval inbeelden? En hoe maken we toekomstige generaties duidelijk dat ze zich op een bergingssite bevinden? Met die en andere vragen gingen enkele kunstenaars aan de slag. Tijdens de opendeurdag ontdekt u in de Installatie voor de productie van monolieten (IPM) het resultaat van hun creatieve oefening.

Voor het laag- en middelradioactieve kortlevende afval in ons land is een definitieve oplossing in de maak: dat wordt de komende decennia geborgen in de oppervlaktebergingsinstallatie in Dessel (zie p. 1). Om ook voor het hoogradioactieve en/of langlevende afval een oplossing te vinden, doet NIRAS al tientallen jaren onderzoek naar geologische of ondergrondse berging. En dat is meer dan een zuiver technische en wetenschappelijke uitdaging.

Artistieke invalshoek

“Aangezien we te maken hebben met afval dat gedurende honderdduizenden jaren afgezonderd moet worden van mens en milieu, is het belangrijk om ook een maatschappelijk, ethisch en cultureel debat te voeren over het thema”, zegt Ils Huygens van kunstencentrum Z33. “Zeker in dat laatste debat kunnen kunstenaars een rol spelen: als scheppers van

verhalen en beelden zorgen zij voor een bredere kijk op de kwestie.”

Tijdens de opendeurdag op 29 september kunt u in de IPM het resultaat van die artistieke invalshoek bewonderen. “We stellen er onder meer werk tentoon van Maarten Vanden Eynde, een kunstenaar die via sculpturen uit Boomse Klei de ‘halfwaardetijd’ van radioactief afval verbeeldt. En van Alexis Destoop: een creatieve duizendpoot die in een digitale compositie beelden uit het ondergrondse laboratorium HADES combineert met beelden van oeroude grotten.”

Lokale legendes

Ook werk van de Londense kunstenaar Andy Weir zal te bezichtigen zijn in de IPM. “Weir

buigt zich over de vraag hoe we kunnen communiceren met generaties in een verre toekomst”, vertelt Ils Huygens. “Hij gebruikt mythes en lokale legendes om nieuwe archeologische beeldjes te maken met een boodschap voor de toekomst. Inwoners uit de streek rond Dessel die zulke legendes kennen, mogen zich trouwens aanmelden bij ons. In oktober plannen we een workshop waarin ze samen met de kunstenaar aan de slag gaan met die verhalen.”

Kent u verhalen over dwaallichtjes, natuurgeesten of andere oude legendes uit deze streek? En wilt u die tijdens een workshop in oktober graag delen met kunstenaar Andy Weir? Neem dan contact op met kunstencentrum Z33 via info@z33.be.

VERWERKINGSINSTALLATIE VOOR VAST LAAGACTIEF AFVAL BESTAAT 25 JAAR

Voortdurende investerings garanderen een veilige afvalverwerking

Bijna dagelijks arriveert er radioactief afval bij Belgoprocess in Dessel. Het afval wordt er op een veilige manier verwerkt zodat het klaar is voor opslag in afwachting van de berging. Voor de verwerking van vast laagactief afval doet Belgoprocess al 25 jaar lang een beroep op de CILVA-installatie: de Centrale Infrastructuur voor Laagactief Vast Afval.

De verwerking van radioactief afval is een van de hoofdactiviteiten van Belgoprocess, de industriële dochteronderneming van NIRAS. Het doel: het volume van het afval verkleinen, en de radioactiviteit concentreren en insluiten in stalen vaten van 400 liter. Het grootste deel van het afval dat bij Belgoprocess aankomt, is laagactief, wat betekent dat het een lage stralingsintensiteit heeft. Laagactief afval wordt al sinds 1994 verwerkt in de CILVA-installatie op de site in Dessel.

Drie soorten afval

“De belangrijkste installaties van CILVA zijn een verbrandingsoven, een supercompactor – een grote drukpers met een kracht van 2000 ton – en een aangepaste ruimte waar het afval wordt ingekapseld in mortel”, legt Koen Van Sweevelt van Belgoprocess uit. “Vandaag komt het grootste deel van het laagactieve afval in ons land uiteindelijk in de CILVA-installatie terecht.”

De producenten sorteren hun laagactieve afval vooraf in drie afvalstromen: brandbaar, niet-brandbaar en

vloeibaar afval. Die worden elk op een specifieke manier verwerkt. Vast brandbaar afval – zoals beschermende kledij en andere brandbare besmette materialen – wordt in CILVA eerst bij hoge temperatuur verbrand in de verbrandingsoven. De rookgassen worden gereinigd en gecontroleerd voordat ze via de schoorsteen vrijkomen. De verbrandingsgassen gaan in stalen vaten van 200 liter, die op hun beurt worden samengeperst door de supercompactor.

Niet-brandbaar afval – zoals leidingen, metalen onderdelen en betonnen brokstukken aangevoerd in stalen vaten van 200 liter – wordt samengeperst in de supercompactor. En dan is er nog het vloeibaar laagactief afval. Dat wordt aangevoerd in jerrycans van 10 of 20 liter en verbrand.

“De samengeperste schijven die uit de supercompactor komen, plaatsen we in een vat van 400 liter, dat wordt opgevuld met mortel. Het resultaat? Een vast, compact en stabiel product dat – na controle – klaar is om naar de opslaggebouwen te worden vervoerd.”

Koen Van Sweevelt (Belgoprocess) werkt als operations manager op de site in Dessel.

Voortdurende investerings

Voor de CILVA-installatie in gebruik werd genomen, was er in België geen centrale installatie om vast laagactief afval te verwerken. “Brandbaar en niet-brandbaar laagactief afval werden toen behandeld in aparte installaties op de site in Mol”, vertelt Koen Van Sweevelt. “Midden jaren negentig deed NIRAS een belangrijke investering om beide afvalstromen te verwerken in één gebouw. Zo garandeert ze de afvalproducenten dat hun laagactieve afval op een veilige en efficiënte manier verwerkt wordt.”

Tot op vandaag investeert NIRAS voortdurend in de CILVA-installatie.

“Zo is enkele jaren geleden een belangrijk deel van de verbrandingsinstallatie vernieuwd en de pers van de supercompactor vervangen. Verder werd er een dioxinefilter geïnstalleerd voor de zuivering van rookgassen. Binnenkort staat er dan weer een grondige update van ons besturingssysteem op de planning: het ‘brein’ van de installatie.”

De medewerkers van CILVA doen geregeld zelf een voorstel om de dagelijkse gang van zaken op hun werkplek te verbeteren. Ook daar gaat Belgoprocess mee aan de slag. “Dat zorgt soms voor extra investeringen, maar die zorgen er mee voor dat de veiligheid van mens en milieu na 25 jaar nog altijd centraal staat in de installatie.”

“Het grootste deel van het Belgische laagradioactieve afval komt uiteindelijk in de CILVA-installatie terecht.”

KOEN VAN SWEVELT, BELGOPROCESS

Een groepsportret uit de oude doos.

TERUGBLIK OP TWINTIG JAAR STORA/STOLA-DESSEL

“We mogen er trots op zijn dat we al twintig jaar vlot samenwerken binnen het oppervlaktebergingsproject”

“We willen met STORA ook de jonge Desselaars aanspreken.”

HUGO DRAULANS, STORA

Het oppervlaktebergingsproject in Dessel wordt uitgetekend in nauwe samenwerking met de partnerschappen STORA en MONA. Het Desselse partnerschap blaast dit jaar twintig kaarsjes uit. Hugo Draulans, voorzitter van STORA, en Fred Decamps, voormalig directeur-generaal van NIRAS, kijken terug op de begindagen.

Laat ons even teruggaan in de tijd. Waarom werd STOLA-Dessel, de voorganger van STORA, destijds opgericht?

Fred Decamps: “Midden jaren tachtig kreeg NIRAS de opdracht om op zoek te gaan naar een duurzame oplossing voor het Belgische laag- en middelactieve kortlevende afval. Die oplossing moest vooral veilig en technisch haalbaar zijn. Ons onderzoek mondde in 1994 uit in een rapport waarin we vermeldden welke sites in aanmerking kwamen voor een oppervlaktebergingsinstallatie. Maar het rapport lokte protest uit. Geen enkele gemeente wou een bergingsinstallatie op haar grondgebied. We beseften toen dat

onze oplossingen niet alleen technisch veilig moeten zijn, maar ook een maatschappelijk draagvlak nodig hebben.”

Hugo Draulans: “In Dessel werd al radioactief afval opgeslagen bij Belgoproces. Onze gemeente ging een partnerschap aan met NIRAS om te onderzoeken of het mogelijk was om het afval hier ook definitief te bergen, en zo ja, onder welke voorwaarden. Zo ontstond de vzw STOLA-Dessel. Het partnerschap bestond uit vertegenwoordigers van de gemeente Dessel en van lokale verenigingen, en uit geïnteresseerde burgers.”

STOLA-Dessel werkte samen met NIRAS vijf jaar lang aan een voorontwerp voor de berging van het laag- en middelactieve kortlevende afval. Hoe ging dat in zijn werk?

Decamps: "Onze ingenieurs deden op basis van hun expertise technische voorstellen over het ontwerp van de bergingsinstallatie. STOLA-Dessel maar ook MONA bestudeerden vervolgens welke voorstellen voor hen aanvaardbaar waren en onder welke voorwaarden."

Draulans: "De veiligheid was ook voor ons een prioriteit. We hebben bijvoorbeeld aangedrongen op een inspectieruimte onder de bergingsmodules van waaruit robottoestellen de modules controleren op scheuren en doorsijpelend water. Daarnaast verbonden we verschillende voorwaarden aan de komst van de installatie, onder meer op het vlak van communicatie, milieu en gezondheid. Die voorwaarden werken we vandaag samen met NIRAS uit tot projecten met een tastbare meerwaarde voor de gemeente Dessel en de regio. Denk aan het Lokaal Fonds (zie hiernaast, red.), de 3xG-studie en het bezoekerscentrum Tabloo."

In 2005 veranderde het partnerschap van naam en werd STORA opgericht. Waarom?

Draulans: "STOLA-Dessel stond voor Studie- en Overleggroep Laagactief Afval. Maar omdat we de werking van ons partnerschap wilden verbreden naar alle nucleaire activiteiten in de streek, drong een naamsverandering zich op. STOLA-Dessel werd ontbonden en STORA kwam in de plaats: de Studie- en Overleggroep Radioactief Afval."

"Met de keuze van de federale regering in 2006 voor het Desselse voorontwerp als definitieve oplossing voor het laag- en middelactieve kortlevende afval, evolueerde ook de rol van het partnerschap. Sindsdien volgt STORA mee op of het bergingsproject gerealiseerd wordt volgens de gestelde voorwaarden, en blijft het nauw betrokken bij de uitwerking van de meerwaardeprojecten."

Voor welke uitdagingen staat STORA in de toekomst?

Draulans: "Het is belangrijk dat we het maatschappelijke draagvlak voor het oppervlaktebergingsproject behouden, bijvoorbeeld door jonge Desselaars warm te maken voor een engagement in ons partnerschap. Dat is momenteel een uitdaging. Daarom zetten we sinds een jaar of twee specifiek in op jongerenwerking."

Waar zijn jullie het meest trots op, terugkijkend op twintig jaar STORA?

Draulans: "We mogen er trots op zijn dat we al twintig jaar vlot samenwerken met alle partijen binnen het oppervlaktebergingsproject. Dat de meerwaardeprojecten die uit de voorwaarden groeiden nu een mooie vorm aannemen, ook daar ben ik bijzonder fier op."

Decamps: "Ik stond als directeur-generaal van NIRAS mee aan de wieg van de partnerschappen. Een belangrijke uitdaging voor ons was het opbouwen van een vertrouwensband met de lokale bevolking. Als ik zie wat we sindsdien samen gerealiseerd hebben, is het duidelijk dat die band er is."

"Een goede bergingsoplossing heeft ook een maatschappelijk draagvlak nodig."

FRED DECAMPS, NIRAS

EERSTE PROJECTOPROEP LOKAAL FONDS

Uitvoerend Comité's Dessel en Mol selecteren projecten

Stilaan worden de laatste projecten geselecteerd die financiële steun zullen ontvangen binnen de eerste projectoproep van het Lokaal Fonds. In Dessel zullen 19 projecten een duwtje in de rug krijgen, in Mol ongeveer 50.

Het Lokaal Fonds is een eeuwigdurend fonds dat vele generaties Desselaars en Mollenaars ten goede zal komen. De oprichting van het fonds was een van de voorwaarden van de partnerschappen STORA en MONA om de oppervlaktebergingsinstallatie voor laag- en middelactief kortlevend afval op hun grondgebied te aanvaarden. Het fonds krijgt een startkapitaal van 110 miljoen euro. Dat geld wordt belegd. Met de opbrengsten zullen eeuwenlang projecten en activiteiten worden gefinancierd die de welvaart en het welzijn in de regio bevorderen.

152 aanvragen

Dit voorjaar werd de eerste projectoproep voor het Lokaal Fonds afgerond. Desselaars en Mollenaars met een idee om het leven in hun gemeente nog aangenamer te maken, kregen de kans om een projectvoorstel te doen en financiële steun aan te vragen. In totaal werden er 152 aanvragen ingediend: 52 in Dessel en 100 in Mol.

Afgelopen zomer werd in Dessel alvast beslist welke van die projecten steun zullen krijgen. "We beoordeelde elk voorstel op basis van criteria die we op voorhand hadden vastgelegd", vertelt Ellen Broeckx (STORA), voorzitter van het Uitvoerend Comité Dessel. "We gingen bijvoorbeeld na of het ingediende project de samenhang in onze gemeente zal bevorderen en of er voldoende Desselaars bij gebaat zullen zijn. Met het Uitvoerend Comité maakten we een selectie, onze raad van bestuur hakte de knoop door."

In Mol gaat men op een gelijkaardige manier te werk en worden stilaan de laatste projecten geselecteerd. Etienne Trauwaert (MONA), interim-voorzitter van het Uitvoerend Comité Mol: "Drie jury's – een voor welzijn, een voor cultuur en een voor sport – buigen zich over de positieve impact van elk project op lange termijn. Andere criteria zijn onder meer het innovatieve karakter en de mate

waarin het project tegemoetkomt aan een bestaande nood in de gemeente. Ook bij ons maakt het Uitvoerend Comité een eerste selectie. Het is de raad van bestuur die uiteindelijk beslist."

Steun voor zo'n 70 projecten

Eind september wordt in beide gemeenten bekendgemaakt wie financiële steun ontvangt voor zijn projectvoorstel. "In Dessel zullen we 19 projecten steunen", zegt Ellen Broeckx. "Het gaat om heel diverse projecten, aangezien we een algemene oproep deden, niet toegespitst op een bepaald thema. Elk project kan maximaal 2500 euro krijgen. Hoe groot dat bedrag precies is, hangt af van de aanvraag die werd ingediend."

In Mol krijgen wellicht zo'n 50 projecten een duwtje in de rug. "We kunnen al zeggen dat dat vaak initiatieven zijn die gericht zijn op het gemeenschapsleven of op jeugdwerking", vertelt Etienne Trauwaert, "bijvoorbeeld projecten ingediend door jeugdbewegingen of door de ouderraad van een school. Goedgekeurde voorstellen mogen gemiddeld 1500 euro steun verwachten."

Tweede projectoproep

Het Lokaal Fonds wordt pas volledig gevuld als NIRAS de vergunning op zak heeft om de bergingsinstallatie te bouwen en te exploiteren. In afwachting werd er alvast een voorschot van 1 miljoen euro gestort. Zodra het fonds op kruissnelheid komt, zal de maximale steun per project hoger liggen.

"Maar voor de volgende projectoproep zal dat nog niet het geval zijn", zegt Ellen Broeckx. "Die staat gepland in het najaar van 2019 en zal hetzelfde plafond hebben als de eerste oproep. Of het opnieuw een algemene oproep wordt, is nog niet beslist." In Mol bekijkt men nog wanneer de tweede projectoproep zal plaatsvinden.

Vrijwilligers zetten hun schouders onder toekomstig bezoekerscentrum

Niet alleen de bouw van Tabloo is al flink gevorderd, ook de uitwerking van het toekomstige bezoekerscentrum wordt steeds concreter. Dat laatste is voor een groot deel te danken aan zo'n zestig vrijwilligers uit de streek. Verdeeld over verschillende werkgroepen geven zij samen met NIRAS vorm aan onder meer het verhaal, de inrichting en de gemeenschapsfunctie van Tabloo.

De inwoners van Dessel, Mol en omstreken trekken mee aan de kar om bezoekerscentrum Tabloo uit de grond te stampen. Hoe moet het centrum ingericht worden? Welk verhaal moeten bezoekers er meekrijgen? En hoe kan Tabloo uitgroeien tot een bruisende ontmoetingsplaats voor de lokale bevolking? Over die en andere vragen buigen ongeveer zestig vrijwilligers zich sinds begin dit jaar, ondersteund door NIRAS en door de betrokken aannemers. De vrijwilligers zijn verdeeld over achttien werkgroepen en moeten tegen juni 2020 klaar zijn met hun opdracht.

Belevenis voor jong en oud

De werkgroepen zien erop toe dat een bezoek aan Tabloo een bijzonde-

re belevenis wordt voor jong en oud. Het hart van het centrum wordt een interactieve expo die bezoekers op een laagdrempelige manier informeert over radioactiviteit en het beheer van radioactief afval. Daarnaast zullen er tijdelijke tentoonstellingen lopen en worden er workshops georganiseerd. Een uitgeruste laboruimte laat toe om allerhande experimenten uit te voeren.

Tabloo heeft met zijn theaterzaal, polyvalente ruimtes, café-restaurant en evenementenweide bovendien heel wat troeven in huis voor de lokale gemeenschap. Het omliggende landschapspark met een wandelpad tot aan de oppervlaktebergingsinstallatie en speelzones voor kleine en grotere kinderen maakt een bezoek aan het centrum compleet.

“Tabloo biedt een ontmoetingsplaats voor lokale verenigingen”

Elke werkgroep legt zich toe op een bepaald thema. Zo denkt de werkgroep ‘Interieur en meubilair’ mee na over de inrichting, de sfeer en de toegankelijkheid van het bezoekerscentrum. Een van de vrijwilligers in die werkgroep is Ludo uit Dessel.

Vanwaar uw interesse in het project?

“Ik ben al jaren actief in het Desselse verenigingsleven. Ik ben dus goed op de hoogte van de moeilijkheden die onze lokale verenigingen soms ondervinden om een geschikte locatie te vinden voor hun activiteiten. Tabloo kan daar een antwoord op bieden. De ruimtes die er verhuurd worden, en het omringende landschapspark, kunnen een ideale verzamelplaats worden voor jeugdbewegingen, hobbyclubs en andere verenigingen uit de streek.”

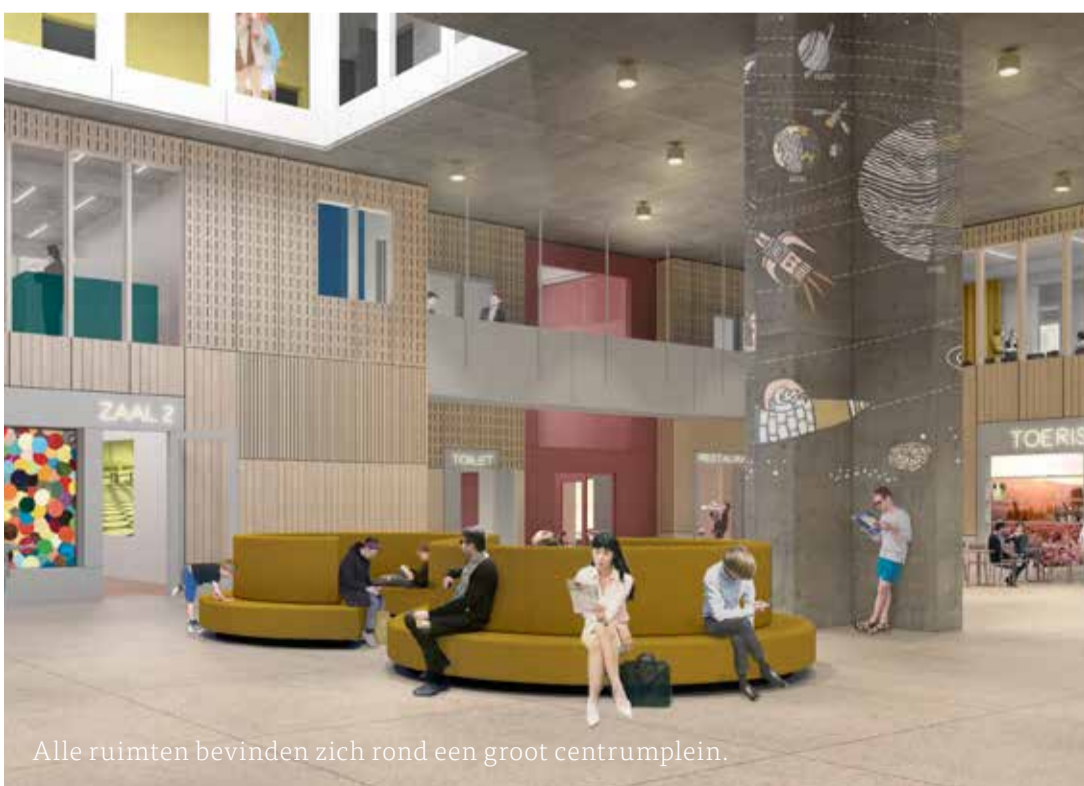
Wat doen jullie precies in jullie werkgroep?

“We zorgen ervoor dat het bezoekerscentrum voor iedereen een aangenaam, gezellig ingericht en toegankelijk gebouw wordt. We denken bijvoorbeeld na over de zitjes in de theaterzaal – die ook voor mindervaliden toegankelijk moeten zijn – en over de inrichting van het centrumplein. Dat plein wordt dé centrale verzamelplaats in Tabloo, waar iedereen zich thuis kan voelen, en wij beslissen mee hoe het eruit zal zien.”

“Onze werkgroep ging dit voorjaar van start en komt maandelijks samen. Tijdens een overleg met de interieurarchitecten hebben we onlangs grote stappen vooruit gezet. We weten nu voor elk aspect van de inrichting wat er praktisch mogelijk is en wat niet.”

Waarom is het belangrijk dat de lokale gemeenschap nauw betrokken wordt bij de uitwerking van Tabloo?

“Iedereen in de streek weet dat er nucleaire bedrijven en instellingen actief zijn in de buurt van Dessel en Mol. Maar wat die precies doen, blijft voor veel mensen een vraagteken. Daarom vind ik het positief dat de lokale bevolking, onder andere via Tabloo, geïnformeerd wordt over die activiteiten. Zo krijgen ze een objectief beeld van de nucleaire sector in hun streek. En door de inwoners uit de regio te betrekken bij de uitwerking van Tabloo, weet je bovendien met welke vragen en behoeften ze zitten. Daar kan je dan rechtstreeks mee aan de slag.”

Alle ruimten bevinden zich rond een groot centrumplein.

Denny Soeffers (Belgoprocess) voert als veiligheidstoezichter regelmatig stralings- en besmettingsmetingen uit.

“Ik waak over de veiligheid van mijn collega’s”

Als veiligheidstoezichter bij Belgoprocess heeft Denny Soeffers een afwisselende job met veel verantwoordelijkheden. In de PAMELA-installatie op de site in Dessel, waar middel- en hoogradioactief afval verwerkt wordt, ziet hij erop toe dat zijn collega’s veilig kunnen werken.

Hoe bent u bij Belgoprocess terechtgekomen?

“Ik werkte vroeger in de bouwsector en was vaak erg lang op de baan. Een job in de buurt – ik ben van Dessel – leek me wel een interessant alternatief. Via een kennis hoorde ik over de activiteiten van Belgoprocess. Vooral de ontmanteling van buiten gebruik gestelde nucleaire installaties sprak me aan. Ik solliciteerde en kon vrij snel beginnen.”

“Intussen ben ik al meer dan zes jaar aan de slag bij Belgoprocess, waar ik op verschillende afdelingen heb gewerkt. Zo ben ik mijn loopbaan gestart op de site in Mol, waar ik mee-

werkte aan de sanering van de oude afvalverwerkingsinstallaties. Na een tijdje kon ik als veiligheidstoezichter beginnen in de CILVA-installatie (de verwerkingsinstallatie voor vast laagactief afval, red.) en sinds enkele maanden voer ik die job uit in de PAMELA-installatie. In totaal ben ik al zo’n 2,5 jaar aan het werk als veiligheidstoezichter.”

Wat doet u precies als veiligheidstoezichter?

“Ik zorg ervoor dat de verwerking van het middel- en hoogradioactieve afval in de PAMELA-installatie veilig verloopt. Daarvoor volg ik alle interventies in de installatie, zoals het ver-

snijden of samenpersen van afval, op van a tot z. Die interventies gebeuren met manipulatoren die vanop afstand bediend worden. Om veiligheidsredenen kunnen de operatoren doorgaans niet bij het afval komen.”

“Als er een bijzonder type afval binnenkomt, bekijk ik samen met mijn ploegbaas en met de manager van de installatie hoe we het veilig kunnen verwerken. Ik voer ook stralings- en besmettingsmetingen uit en breng de nodige documenten in orde. Alle informatie over de interventies en over de aard van het afval wordt immers zorgvuldig gedocumenteerd. Ook dat is een deel van mijn job.”

Wat vindt u het meest uitdagende aan de job?

“Als veiligheidstoezichter draag je een grote verantwoordelijkheid. PAMELA is een boeiende, maar complexe installatie waar gewerkt wordt met strikte veiligheidsprocedures. Zoals gezegd gebeuren de meeste interventies er vanop afstand. Betonnen muren van minstens 80 centimeter dik en loodglasramen beschermen de operatoren tegen de straling. Als de operatoren uitzonderlijk toch bij het afval moeten komen, dragen ze een speciaal beschermend pak. Om op zo’n moment de veiligheid te blijven garanderen, moet je je hoofd erbij houden.”

“Nieuwe collega’s tonen hoe ze veilig kunnen werken: dat geeft me veel voldoening.”

DENNY SOEFFERS,
BELGOPROCESS

Uit welke aspecten van uw job haalt u de meeste voldoening?

“Aan het begin van mijn loopbaan bij Belgoprocess voerde ik enkel de interventies uit. In mijn huidige functie is het takenpakket veel uitgebreider. Ik leer ook continu bij. Niet alleen tijdens opleidingen maar ook van collega’s. Omdat ik zowel op de site in Mol als in Dessel gewerkt heb, ken ik bovendien bijna iedereen. Ik haal tot slot veel voldoening uit het begeleiden van nieuwe collega’s zodat zij hun werk veilig kunnen uitvoeren.”

Op welke realisaties bent u het meest trots?

“Ik heb in mijn functie als veiligheidstoezichter nog geen enkel noemenswaardig veiligheidsincident meegemaakt. En als er zich toch iets zou voordoen, weet ik dat er meteen een heel team klaarstaat om alles grondig op te volgen.”

BOSCOMPENSATIE AAN DEN DIEL IN DESSEL: EERSTE BOMEN WORDEN DIT NAJAAR AANGEPLANT

Op de plek waar in de toekomst de bergingsmodules en de caissonfabriek van de oppervlaktebergingsite komen, werd vorig jaar een dennenbos van zo'n 11 hectare gerooid. Om dat te compenseren zal NIRAS op verschillende terreinen aan het natuurgebied Den Diel in Dessel een nieuw stuk natuur creëren.

Op de meeste terreinen zal zwarte els, wintereik, lijsterbes en linde aangeplant worden. Op sommige plaatsen wordt de spontane groei van inheemse soorten die er nu al voorkomen gestimuleerd. Waar dat mogelijk is, komt er ook een biodiverse bosrand die bestaat uit bijvoorbeeld hazelaar, meidoorn, sleedoorn en spork.

De grondwerken om de terreinen klaar te maken voor beplanting gingen de voorbije zomer van start. Er werd onder meer gemaaid met een klepelmaaier, gefreesd en de grond werd omgeploegd. In november worden de eerste bomen aangeplant tijdens de jaarlijkse boomplantdag van de Gezinsbond. In afwachting daarvan zijn enkele percelen alvast ingezaaid met bloemenmengsels. Die zullen zorgen voor meer biodiversiteit en een 'bivriendelijke' omgeving.

GEMEENTERAADSLEDEN BEZOEKEN SITE VAN BELGOPROCESS IN DESSEL

Voor de zomer brachten gemeenteraadsleden van Dessel, Mol, Geel, Retie en Kasterlee een bezoek aan Belgoprocess in Dessel. Naast een update over de projecten van NIRAS en Belgoprocess kregen ze een rondleiding langs verschillende gebouwen op de site. Zo bezochten ze onder meer de toekomstige Installatie voor de productie van monolieten (IPM) en het gebouw waar vandaag hoogactief afval ligt opgeslagen.

Voor veel gemeenteraadsleden was het bezoek een 'eyeopener'. Sommigen onder hen waren nog niet vertrouwd met de manier waarop het radioactieve afval in ons land beheerd wordt. Net om die reden waren ze dan ook uitgenodigd op de site. NIRAS en Belgoprocess vinden het immers belangrijk om de lokale besturen van de omliggende gemeenten op de hoogte te houden van hun activiteiten in de streek.

HEAVY METAL OP TERREIN BEZOEKERSCENTRUM TABLOO

Graspop Metal Meeting lokte afgelopen zomer weer duizenden muzikliefhebbers naar Dessel. Het festival vond zoals altijd plaats op een terrein van NIRAS, op de plek waar in de toekomst het landschapspark van het bezoekerscentrum Tablooo komt. Achter het hoofdpodium was de betonnen tafelstructuur van het centrum te zien, die in volle aanbouw is.

NIRAS Dessel
Gravenstraat 75
2480 Dessel
Tel. 014 33 00 00
www.niras.be

BELGOPROCESS NV
Gravenstraat 73
2480 Dessel
Tel. 014 33 41 11
www.belgoprocess.be

